

Mestersége kémiantanár – Rakota Edina

Bemutakozás

Rakota Edina vagyok, négy leányos családom, a Budapesti Fazekas Mihály Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium kémia szakos tanára. Biológia-kémia szakos középiskolai tanári diplomámat az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természet-tudományi Karán szereztem 1991-ben. Még az egyetem alatt férjhez mentem, s a diplomaszerzést követően a Magyar Szabadalmi Hivatal (Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala) Gyógyszeripari Osztályán helyezkedtem el. Bár utána az otthon töltött évek fókuszra négy gyermekem és a család volt, mégis úgy érzem, pedagógus kompetenciáim ezalatt is nagymértékben fejlődtek. Az időmenedzsment, szervezés, differenciálás, gyors döntések, váratlan helyzetek megoldása, csak néhány aspektus a sok tapasztalat közül.

2005-ben kezdtem tanítani kémiát és biológiát a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban. A jó pár év kihagyás után sokat kellett készülnöm az óráimra. Mélyen átéreztem, milyen is lehet elsőre nem tudni, esetleg nem is érteni valamit, ami pedig logikus és szép. Ez növelte empátiámat a diákok iránt, és kulcsot is adott a kezembe az eredményes oktatáshoz.

2006-ban kértek fel, hogy menjek az alma materbe, azóta tanítok kémiát a Fazekas Gimnáziumban. Hobinka Ildikó, Szabó Szabolcs, Albert Attila, Keglevich Kristóf kollégáim segítségével merültem bele az egyre nagyobb felkészültséget igénylő feladatokba, a tehetséggondozás, versenyfelkészítés, projektek, OKTV táborok, bemutató órák, továbbképzések világába. Számos Comenius és Erasmus pályázat révén külföldi továbbképzéseken és nemzetközi kongresszusokon vettem

részt, valamint az ELTE-n a pedagógus szakvizsga során bővültek ismereteim a tehetséggondozás területén.

Milyen diák volt? Voltak például csínytevései, kapott-e intőket?

Természetes, hogy voltak csínytevéseim, bár valószínű a csínytevés többféleképpen definiálható. A korán kelés nehezen ment, így állandó késéseim miatt intóm is volt. Az igazság nagy harcosa voltam. Legalábbis annak éreztem magam. Ha nem értettem egyet a tanárral, mertem vállalni. (Remélem, intelligensen tettem, de ez csak az ő szájukból lenne hiteles.) Sose csaltam, sose lestem, sose puskáztam, ám segítettem a rászorultakat, sokszor súgtam és sokszor adtam tovább a dolgozat megoldásait. Se bűnnek se hőstettnek nem éreztem, ez volt természetes. Szerettem az osztálytársaim, az osztályom, a tanárain (többségét), szerettem tanulni, vágott az agyam, voltak céljaim, élveztem a diákéveim.

Miért választotta a tanári pályát? Miért éppen a kémia tantárgyat választotta?

Hárman voltunk lánytestvérek. Van egy ikertestvérem. A nővérünk testi, szellemi fogyatékos volt. Tíz évet élt. Abba születtem bele, hogy ő más, őt így szeretjük... És az elfogadáson túl valami hatalmas erőt is kaptam ezzel, hogy akarjak egy jobb világot, ahol nincs betegség, ahol majd feltaláljuk, megoldjuk, meggyógyítjuk... mert képesek vagyunk rá. Akartam és hittem benne. Orvosnak készültem. Jól ment a tanulás, versenyeket nyertem, végig kitűnő voltam, felvettek a Fazekasba, fizika, biológia kémia fakultáción voltam, kitöltöttük a továbbtanulási papírokat, SOTE. De másnap megváltoztattam. Mert volt egy másik vágyam is. Hogy négy gyermekem legyen. És azt is tudtam, hogy a kettő üti egymást. Így hát jelentkeztem az ELTE biológia-kémia szakára, (ahova egyébként akkor magasabb volt a felvételi ponthatár, mint az orvosira), hogy szerettem osztályfőnököm és kémiatanárom, példaképem, Hobinka Ildikó tárgyát és az Élet tudományát, (leginkább az ember, idegrendszer, agy,) tanulhassam, s majd taníthassam.

Milyen tervekkel vágott neki a pedagógusi pályának? Mennyiben valósultak meg ezek?

Őszinte leszek, nem emlékszem. Talán, hogy világosságot gyűjtsak a sötétségben. De valószínűbb, hogy egyszerűen csak élvezni akartam,

mert Ildikó néniből áradt, hogy élvezzi. Vagy talán csak ott akartam maradni lélekben a kamaszkorban, s ezt így hittem megvalósíthatónak.

Volt-e az életében tanárpéldakép, aki nagy hatással volt önre?

Számos tanáromra gondolok őszinte tisztelettel, szeretettel, biológiatanáromra, Gömöri Andrásra, magyartanáromra, Filó Katalinra, orosz tanáromra, Illés Évára, latintanáromra, Baranyai Ágotára, de mind között leginkább osztályfőnökömre és kémiatanáromra, Hobinka Ildikóra.

Mit gondol, mitől jó egy kémiaóra?

Ha azt adod, ami vagy, és amid van. Ha jelen vagy. Ha érzel. Ha érzed a diákokat. Ha szereted őket, a tárgyat és magadat, a pillanatot, amelyben velük lehetsz.

Ön szerint milyen a „jó” gyerek?

Miért kell, hogy „jó” legyen? Legyen őszinte. Az sokkal fontosabb. Akkor mer kérdezni, ha nem ért valamit, ha érdeklí valami, mer tévedni, mer unatkozni. Elég ideális, ha az őszinteség mellé értelem is társul, humor és a hallgatás képessége.

Van kedvenc anyaga vagy kedvenc kísérlete? Miért éppen az?

Rengeteg kedvencem van. A kvantummechanika, az egyensúlyok, a halogének, az arany, az izoméria, az észterek, a szénhidrátok, a fehérjék... Kedvenc kísérletem az alkoholszonda. Mindig pozitív! És majdnem mindig elhiszik, hogy ártatlan vagyok.

Ha csak egyetlen (vagy néhány) kémiaórát tarthatna, arra milyen témát választana?

A témát nem tudom. A forma valamiféle „szabadulószoza”-szerűség lenne. Játszanánk. „Csapdát” állítanék nekik, hogy beleszeressenek, ne menekülhessenek.

Volt-e olyan pillanat vagy esemény a pályáján, amit különösen emlékezetesnek tart?

Én olyan elérzékenyülős nő vagyok. Sose felejttem el, (bár egyre több dologra nem emlékszem) ahogy a legelső természettudomány tagozatos osztályom búcsúztatott az érettségi előtt. Végigkacagtuk, emlékeztünk...

Hogyan látja a kémiaoktatás jelenlegi helyzetét?

Valódi kihívásnak. Még van heti egy óránk. Orvos kell, mérnök kell...

Mivel foglalkozik legszívesebben, amikor éppen nem dolgozik? Mit osztana meg a munkáján kívüli életéből?

A családdal vagy barátokkal vagyok. Utazás, (csodálatos helyekre tudunk eljutni pár ezer forintért a Wizzair légitársasággal.) társasjáték, biciklizés, kirándulás, színház, olvasás, grillezés...

Mit tanácsolna a kezdő tanároknak, vagy azoknak, akik tanári pályára készülnek?

Próbáljon minél jobban a diákokra figyelni, venni a jelzéseiket, „együtt táncolni velük”, a kémia zenéjére, néha váltson lemezt, ritmust, de leginkább élvezze. Ugyanakkor merjen szigorú lenni, kemény elvárásokkal.

Milyen terveik vannak az elkövetkezendő évekre?

Megtanulok gyorsabban aludni, hogy több férjen a napomba!